

Далеко од Темзе
остао је у хладу чемпреса и
палми
Угарак песме у леденој тишини

Свуда су птице морале наставити
његову песму

Њега је Пролеће видело
у облику цвета

Век у коме је живео
прогласићемо веком песме

ПОХОТА

Ко запали мисао у трошном телу
лепо проклетство ил
грозовит сјај

О, како људска и свемирска прашина
желе да се изједначе

О, велика тајно иза непрозирног
застора
свечано те чекамо

Ко тка ткиво долазеће зоре?

Пре Поноћи разгрни застор
горимо од жећи за
пламеном истине

Паук плете мрежу будућности

Увек само једном
звезда уништава
срећу ока
Бутљиво свиће дан

Зора је прећутала и своју звезду

Дан се похотљиво улагује
осунчаној зори

У дубоком дну похоте
и поред бистрине
око ништа не налази
а све може да изгуби